
===== Üç Çocuk =====

:date: 2014-11-23 02:18:14 +0200

.. :Author: Emin Reşah

Başta ilginç gelmişti. *Koca* Başbakan'ın çocuk tavsiyesi yapması. Artık sadece *yine mi* istihzası doğruyor. Sıktı.

En birinci mesele bunun terbiyesizce durması. Eskiden aynı mana için hadis aktarılır veya başka şekilde ima edilirdi. Açıkça *üç çocuk yapın* diyen adam, açıkça *yapan var, yapamayan var* ... diye başlayan bir cevap alabilir. *Evleniniz, çoğalınız, ben ahiret günü ümmetimin çokluğuyla iftihar edeceğim* diyen peygamber sözündeki inceliğe bir bakınız, bir de *üç çocuk tavsiyesinin* kalınlığına.

Böyle bir sözü birinci derecede yakınım *belki* söyleyebilir ama daha uzaktaki biri söylerse benimle alakasını fazla büyütmüş olduğunu düşünür, o alakayı olması gereken yere çekerim. (Nadiren görüştüğünüz falanca arkadaşınız size *çocuk yapın* diyor, ne hissedersiniz?) Başbakan neden kendini bu derece samimi buluyor, merak ediyorum. Zamanında kürsülerden *harîm-i ismetimize karışıyorlar* diyen birinin bütün memleketin harîm-i ismetine karışması değil mi bu?

Başbakan'ın ne demek istediğini anlıyorum. Nüfus azalma eğilimine girdi. Önceden *100 milyonda durur* denen nüfus belki 80 milyonu bile bulmayacak. Balsa da etnik kompozisyon değişikliği görünüyor. Evet, bu *Kürtlerin nüfus oranı artıyor* demenin başka yolu.

Panik gerekli mi? Bence değil. Çünkü ülkeler geliştikçe nüfus artış oranları azalıyor. Refah arttıkça nüfus artışı azalıyor. Bu da *yarıştığımız* ülkelerin hiçbiri için bu durumun farklı olmadığını gösteriyor.

Nüfus artışını sağlamanın en garanti yolu Afganistan gibi otuz senedir iç savaşın durmadığı bir ülke olmak veya akşam 10'dan sonra tüm yurttaki elektrikler kesmek olabilir. (Televizyon ve Internet'in nüfus artışına doğrudan etkisi var, araştırın görün!) Ancak Başbakan eğer arada sırada gittiği nikahlarda *üç çocuk tavsiyesi* yapmakla nüfus trendleri üzerinde bir etkisi olacağını düşünüyorsa kendini fazla önemsiyor demektir.

Bir kere, gittiği nikahlarda evlenenlerin bile bu tavsiyeleri dinlediklerini sanmam. Bir gazeteci olsam, şu kadar senedir gidip yüzlerine yüzlerine *üç çocuk* dediği çiftlerin kaçının (değil üç) *tek çocuk* sahibi olduğunu araştırırdım. Tahminim çocuk sahibi olanların yarıdan fazla olmadığı, *üç çocuk* sahibi olanınsa hayli hayli nadirattan olduğudur. (Başbakan *şahitliğimi istiyorsanız önce çocukları görelim* dese muhtemelen daha başarılı olur ama bu konuda maalesef teknik bazı imkansızlıklar var.)

Makul olan bu şekilde, karı kocanın ne zaman ne yapacaklarına karar vermesi değil mi? Bilmiyorum, sadece Başbakan'ın sözüyle çocuk yapacak kimse olabilir mi ama varsa öyle biri, memleketimizin gen havuzuna katkısı gerçekten istenen bir şey mi? Televizyonda gördüğü çizgi filme bakıp bir telefonla ev alana ne dersiniz, televizyonda gördüğü Başbakan'a bakıp çocuk yapana ondan fazla bir şeyler söylemeniz lazım.

Çıkıp /sevgili milletim, nüfusumuz azalıyor, böyle giderse diğer ülkeler karşısında genç, dinamik [ve gayrı-kalifiye] nüfus avantajımızı kaybedeceğiz/ diyebilir ve bu muhtemelen daha etkili olur ve hatta *etnik kompozisyon* meselesini de şöyle bir çıtlatabilir. Ancak durup durup *üç çocuk, üç çocuk, üç çocuk* deyince, öh.

Bir de neden kuru laf? Madem bu kadar önemli bir konu, hükümet *şu kadar km yol yaptık, bu kadar yatırım yaptık* demekten sarf-ı nazar edip, çocuk desteği vermeye başlasa: *Her çocuğa yarım asgari ücret* dese mesela, memleketimizde üremeyi *meslek* haline getirebilecek binlerce insan bulunacağından eminim. *Etnik kompozisyon* meselesinden korkuluyorsa, memurlara has düzenlemeler yapılabilir. 18 mi, 38 mi, lira cinsinden böyle bir *çocuk yardımı* yerine insanları teşvik eden bir şeyler ödenir, kadınların *ya çocuk, ya iş* ikilemi düzeltilir vs.

Sayın Başbakan bu meseleyi para verecek kadar ciddiye almıyorsa, eh, biz de onu çocuk yapacak kadar ciddiye almayız. Hocam Nasreddin'in dediği gibi *parayı veren düdüğü çalar*.